

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 23 ກຸມພາ 2025 (2-23-2025)

ການຊຸມນຸມກັນເພື່ອນະມັສການ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການນະມັສການຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆໝູນໃຈໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ມັນເປັນສາກພາບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນລືມ, ບາງທີເປັນທີ່ປະທັບໃຈທີ່ສຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນຜູ້ນະມັສການຮ່ວມຕົວຫັນ. ວົງດິນຕີໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການຫຼິ້ນແລະທຸກໆຄົນໃນຝູງຊົນຂອງ 90,000+ ພວກເຂົາຍືນຢູ່. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພະລັງຂອງການນະມັສການຮ່ວມຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຍົກມືຂຶ້ນໃນອາກາດ, ແລະພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງເພງພ້ອມໆກັນ, "ຕາຂອງເທັກຊັສແມ່ນຈັບຢູ່ທີ່ເຈົ້າ," ຂນະທີ່ພູດບອລເທັກຊັສ ລອງຮອນ (Texas Longhorn) ແລ່ນເຂົ້າໄປໃນສນາມ. ມັນໄດ້ແມ່ນການຂາບບູຊາທີ່ດີຢູ່. ໃນໂອກາດອື່ນອີກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບສາກພາບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ໃນສນາມກິລາພູດບອລ. ແຕ່ເວລານີ້ມັນເປັນສນາມກິລາ ດາລັສຄາວບອຍ (Dallas Cowboys) ໃນຂນະທີ່ຜູ້ຊາຍ 90,000 ຄົນມາເຕົ້າໂຮມກັນສໍາລັບເຫດການຜູ້ຮັກສາຄໍາສັນຍາ Promise Keepers. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຍືນແລະຮ້ອງເພງສຸດປອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, "ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຜູ້ຊົງເປັນປ້ອມກໍາແພງ ຊົງອິດທິຣິດແລະຊົງໃຫຍ່ຫຼວງ." ມັນບໍ່ສໍາຄັນວ່າຜູ້ຊາຍແຕ່ລະຄົນຈະມີສຽງແນວໃດເມື່ອລາວຮ້ອງເພງ. ທັງໝົດທີ່ສໍາຄັນແມ່ນວິທີການທັງໝົດຂອງພວກເຮົາມີສຽງຮ່ວມກັນ. ແລະມັນເປັນບາງສິ່ງທີ່ດຶງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນການນະມັສການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຄ່າຄວນຕໍ່ການນະມັສການທັງໝົດຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນຜູ້ຊາຍແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວນັ້ງກອດເອິກຢູ່. ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອນະມັສການ, ພວກເຮົາກາຍເປັນບາງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ຄົນດຽວ-ແລະມັນນໍາເອົາກໍາລັງໃຈທີ່ລູກສິດທຸກຄົນຕ້ອງການ.

ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງຂນາດໃຫຍ່ທີ່ໜ້າຈົດຈໍາທີ່ສຸດທີ່ທ່ານໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມແມ່ນຫຍັງ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເຮັບເຮີ 10:19-22

19. ດັ່ງນັ້ນພິນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ເຮົາທັງຫຼາຍມີໃຈກ້າຈະເຂົ້າໄປໃນສະຖານສັກສິດທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ. 20. ຕາມທາງໃໝ່ຊຶ່ງມີຊີວິດ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໄຂອອກໃຫ້ພວກເຮົາ ຜ່ານເຂົ້າໄປທາງຜ້າກັ້ງນັ້ນ ຄືທາງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ. 21. ອີກປະການນຶ່ງ, ພວກເຮົາມີປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ເໝືອຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ. 22. ໂດຍເຫດນີ້, ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃກ້ດ້ວຍຈິງໃຈດ້ວຍຄວາມເຊື່ອອັນເຕັມບໍຣິບູນ ມີໃຈທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງຊໍາຣະຈາກການຮູ້ສຶກຕົວວ່າມີບາບ ແລະມີຮ່າງກາຍທີ່ຊໍາຣະລ້າງດ້ວຍນໍ້າບໍຣິສຸດ.

ທຸກໆວັນອາທິດ, ບາງຄົນມານະມັສການດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ພວກເຂົາເຈົ້າເລື່ອນເຂົ້າໄປໃນມ້ານັ່ງ ແລະຫວັງວ່າບໍ່ມີໃຜສັງເກດເຫັນພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຖ້າພວກເຂົາສາມາດອອກຈາກຕຶກໄດ້ໂດຍບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປັນໃຜແທ້ໆ, ພວກເຂົາຈະນັບວ່າເປັນຊັຍຊະນະ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີໄດ້ແຕ້ມຮູບທີ່ແຕກຕ່າງກັນທັງໝົດ. ຄວາມຈິງແມ່ນ, ພວກເຮົາມີຄວາມຜິດ. ໂຣມ 3:23 ເວົ້າຊັດຖ້ອຍຊັດຄໍາ: "ເພາະທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບແລະຂາດຈາກພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ." ການກະບົດຂອງພວກເຮົາໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່

ຈະເຂົ້າມາໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ລະບົບການເສັງສະລະໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບອິສຣາເອນເຮັດໃຫ້ຄວາມສັມພັນຂອງເຂົາເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າເປັນໄປໄດ້ໃນຂອບເຂດຈຳກັດ, ແຕ່ມັນບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຊີຢ່າງຖາວອນໄດ້. ເຮັບເຮີ 9 ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງລະບົບການເສັງສະລະໃນພັນທະສັນຍາທຳອິດຂອງພຣະອົງເພື່ອບອກລ່ວງໜ້າເຖິງວຽກງານທີ່ພຣະຄຣິດຈະເຮັດຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ຫໍເຕັນຂອງພຣະຄັມພິເດີມແມ່ນບ່ອນທີ່ຊາວອິສຣາເອນຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຊົດໃຊ້ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ມັນເປັນວຽກທີ່ບໍ່ເຄີຍສຳເລັດ. ມະຫາປະໂຫຍດຄົນນຶ່ງປ່ຽນຕໍ່ກັນໄປແຕ່ລະປີຈະມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນນາມຂອງປະຊາຊົນ, ແຕ່ທີ່ບາບຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂຢ່າງເຕັມທີ່. ເພາະພຣະອົງຮັກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກແບບວິທີແກ້ໄຂອັນຖາວອນສຳລັບປັນຫາຄວາມຜິດຂອງເຮົາ. ເຮັບເຮີ 9:11-15 ອະທິບາຍວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ແກ້ໄຂການຊົດໃຊ້ຂອງເຮົາຄັ້ງດຽວແລະສຳລັບທຸກຄົນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ມີຊີວິດຢ່າງສົມບູນ, ແລະໄດ້ກາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສວັນຂອງການເສັງສະລະແລະໄດ້ເອົາເລືອດຂອງຕົນເອງເທິງແທ່ນບູຊາເພື່ອປົກປັດບາບຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງເປັນປະໂລຫິດທີ່ສົມບູນແບບທີ່ສາມາດໃຫ້ພວກເຮົາຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາວາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປົດບັງອີກຕໍ່ໄປ. ແຕ່ມັນກໍດີກວ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າມາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຮົາຍັງໄດ້ຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຂົ້າໄປກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍ. ເຮົາບໍ່ເຂົ້າໄປກັບຄືນບາບທີ່ມີຄວາມຜິດ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ວຽກງານຂອງປະໂລຫິດໃຫຍ່ຂອງເຮົາໄດ້ຊຳລະໜີ້ບາບຂອງເຮົາ. ເພາະພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາສາມາດເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ, ຄືກັບວ່າພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ເຮົາສາມາດຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເພາະພຣະເຢຊູສ້າງທາງໃຫ້ເຮົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາບ່ອນລີ້ຊ່ອນຈາກພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງໃນຖານະເປັນຜູ້ທີ່ຍິນດີຕ້ອນຮັບ.

ອັນໃດເຮັດໃຫ້ບາງຄົນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປກັບພຣະເຈົ້າ?

2. ເຮັບເຮີ 10:23-25

23. ຈົ່ງຍົດໝັ້ນໃນຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຮົາປະກາດຕົວວ່າໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທານພຣະສັນຍານັ້ນກໍຊົງສັດຊື່. 24. ຈົ່ງຄ່ອຍພິຈາລະນາເບິ່ງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ເພື່ອປຸກໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນໃຫ້ມີຄວາມຮັກແລະເຮັດການດີງາມ. 25. ຢ່າປະການປະຊຸມກັນເໝືອນຢ່າງລາງຄົນເຄີຍປະນັ້ນ ແຕ່ຈົ່ງໝູນໃຈກັນຫຼາຍກວ່າເກົ່າອີກ ເພາະທ່ານກໍຮູ້ກໍເຫັນຢູ່ວ່າວັນນັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.

ເມື່ອພວກເຮົາມານະມັສການ, ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງກັນແລະກັນ. ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະຄົ້ນຫາເຮືອງນັ້ນຕື່ມອີກ, ຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາລັກສະນະຂອງຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວຂອງເຮົາກັບພຣະຄຣິດ. ແຕ່ລະຄົນມາສູ່ຄວາມເຊື່ອເມື່ອເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າການແຍກຕົວອອກຈາກພຣະເຈົ້າເປັນເພາະບາບຂອງເຂົາເຈົ້າແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊັກຈູງເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຫາພຣະອົງໂດຍການຕັດສິນໃຈຈາກບາບຂອງເຮົາແລະຊື້ທາງໄປຫາພຣະຜູ້ໄຖ່ແລະມະຫາປະໂຫຍດ, ພຣະເຢຊູ. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ແຕ່ລະຄົນຮ້ອງຫາພຣະເຢຊູ, ກັບໃຈຈາກບາບ, ແລະວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູເພື່ອໃຫ້ອະພິຍບາບນັ້ນ. ຄວາມລອດເປັນສ່ວນຕົວແລະສາວິກແຕ່ລະຄົນມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງກັບພຣະຄຣິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະຄຣິດເປັນສ່ວນຕົວ, ຄວາມລອດພົ້ນບໍ່ຄວນຈະເປັນສ່ວນຕົວ. ຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຢຊູບໍ່ສາມາດປະສົບກັບຄວາມໂດດດ່ຽວໄດ້ຢ່າງສົມບູນ. ຈີ່ເຮືອງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່?

- ຜູ້ຍິງຢູ່ນ້ຳສ້າງ (ໂຍຮັນ 4:1-42). ເມື່ອນາງຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ນາງເວົ້ານຳນັ້ນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈາກພຣະເຈົ້າແທ້ໆ ນາງຈຶ່ງອອກຈາກພຣະເຢຊູແລະເຂົ້າໄປໃນບ້ານເພື່ອນຳທຸກຄົນອອກມາພົບພຣະອົງ. ຄວາມຄິດທຳອິດຂອງນາງຫຼັງຈາກໄດ້ພົບກັບພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອຊອກຫາຄົນອື່ນ. ເມື່ອພວກເຮົາກັບຄືນມາ, ພວກເຮົາທຸກຄົນເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ!

• **ລູກສິດໃນເສັ້ນທາງໄປເອມາອຸດ (ລູກາ 24:13-33).** ເມື່ອຊາຍສອງຄົນຮູ້ວ່າຄົນແປກໜ້າທີ່ເຂົາເຈົ້າລົມນໍານັ້ນແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພົ້ນຄືນຊີວິດແທ້ໆ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງແລ່ນກັບຄືນໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຊອກຫາຄົນອື່ນໄວເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້! ການກະທໍາອັນທໍາອິດຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄືນອີ່ນເພື່ອເວົ້າເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ພົ້ນຄືນຊີວິດຈາກຫຼຸມຝັງສົບ.

• **ຄຣິສຕະຈັກຕອນຕົ້ນ (ກິຈການ 2:42-47).** ພຣະຄັມພິບອກພວກເຮົາວ່າພວກລູກສິດທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນທຸກມື້ເພື່ອນະມັສການ, ອະທິຖານ, ແລະສຶກສາພຣະຄັມພິ. ເຂົາເຈົ້າຫັກເຂົ້າຈີ່ນໍາກັນແລະອອກໄປຕາມແຕ່ລະເຮືອນດ້ວຍຄວາມຍິນດີໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາ! ທຸກມື້, ຜູ້ຄົນເຂົ້າມາເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຍ້ອນການນະມັສການທີ່ສັດຊື່ຂອງພວກສາວົກທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຄວນຈະເປັນ! ຜູ້ຊຽນກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ: ເມື່ອຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນແລ້ວ, ພຣະຄັມພິໄດ້ອະທິບາຍວ່າມີສອງສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ເຮົາເຮັດນໍາກັນທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດຜູ້ດຽວ: “ຍືດໝັ້ນໃນການສາລະພາບ” ແລະ “ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກແລະການດີ” (ຮອ. 10:23, 24). ຜູ້ຊຽນອະທິບາຍຕື່ມອີກກ່ຽວກັບຄວາມຮີບດ່ວນວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ເບິ່ງສອງເຫດຜົນຂອງການມາຮ່ວມກັນ.

• **"ຍືດໝັ້ນກັບການສາລະພາບ" (ຂໍ້ 23).** ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສະຕຽນແມ່ນຄວາມເຊື່ອ "ກ່ຽວກັບການສາລະພາບຜິດ". ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ສາວົກຈະຍືນຍັນຄວາມເຊື່ອຕໍ່ກັນແລະກັນເປັນການສະແດງອອກຂອງຄວາມເຊື່ອແລະໃນການເຊື່ອຟັງພຣະຄັມພິ. ເຖິງແມ່ນວ່າເວລາທໍາອິດຂອງຄວາມເຊື່ອກໍຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການສາລະພາບວ່າ: “ຖ້າເຈົ້າຍອມຮັບດ້ວຍປາກວ່າ ‘ພຣະເຢຊູເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ’ ແລະເຊື່ອໃນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ພົ້ນ” (ໂຣມ 10:9). ການສາລະພາບຍັງສືບຕໍ່ໃນຂະນະທີ່ຊາວຄຣິສະຕຽນເລົ່າຄືນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄົ້ນຫາຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແລະການຈັດຕຽມສໍາລັບລູກຂອງພຣະອົງທີ່ຄົ້ນພົບໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ. ຄໍາພະຍານຂອງເຮົາໄດ້ຈູງໃຈຄົນອື່ນໆ.

• **"ກະຕຸ້ນຄວາມຮັກແລະການກະທໍາທີ່ດີ" (ເຮັບເຮີ 10:24).** ການປາກົດຕົວຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດໃນຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອຖືແມ່ນເຫັນໄດ້ໃນວິທີທີ່ຄົນນັ້ນດໍາເນີນຊີວິດຄວາມເຊື່ອອອກໃນຊຸມຊົນກັບຄົນອື່ນ. ການເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ, ຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ອື່ນ, ແລະການຮັບໃຊ້ຜູ້ເຊື່ອຖືແລະຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຄືກັນ ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ທ້າວທັນແລະເປັນລູກສິດທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ (1 ເປໂຕ 1:22). ຈຸດປະສົງທັງສອງຢ່າງນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມສໍາຄັນອັນສໍາຄັນຂອງການຮວບຮວມທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຊຽນພຣະທັມເຮັບເຮີໄດ້ຕອບຄໍາຖາມນີ້. ສຸດທ້າຍ, ພາກສ່ວນຂອງພຣະຄັມພິນີ້ສືບສຸດລົງດ້ວຍການອຸທອນສໍາລັບຄວາມຮີບດ່ວນ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງເວລາທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ການເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງສັດຊື່ກັບຜູ້ເຊື່ອຖືອື່ນໆຊຸກຍູ້ໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດຮັກສາຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ໜ້າທີ່ການສ້າງລູກສິດຈົນກ່ວາພຣະເຢຊູຈະສະເດັດກັບຄືນມາ. ການລະເລີຍທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ຍັງອ່ອນຫຼືບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອເລີຍ.

ປໂຍດຂອງການເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອນະມັສການແມ່ນຫຍັງ?

3. ເຮັບເຮີ 13:12-15

12. ດ້ວຍເຫດນັ້ນພຣະເຢຊູກໍເໝືອນກັນໄດ້ຊົງທົນທຸກທໍາຣະມານນອກປະຕູເມືອງ ເພື່ອຊໍາຣະພິລເມືອງໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ. 13. ເຫດສັນນັ້ນ ໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍອອກໄປຫາພຣະອົງນອກຄ້າຍນັ້ນ ແລະຍອມທົນເອົາຄໍາໝິ່ນປມາດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງທົນເອົານັ້ນ. 14. ເພາະວ່າທີ່ນີ້ພວກເຮົາບໍ່ມີນະຄອນອັນຖາວອນ ແຕ່ພວກເຮົາສແວງຫານະຄອນທີ່ຈະມີມາໃນພາຍໜ້ານັ້ນ. 15. ເຫດສັນນັ້ນ ໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍຖວາຍຄໍາສັ່ຣເສີນ ເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າໂດຍຕລອດໄປທາງພຣະອົງນັ້ນ ຄືຜົນແຫ່ງຮິມສົບປາກທີ່ຍອມຮັບຮູ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ພຣະທັມເຮັບເຮີເປັນປຶ້ມທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄໍາປຽບທຽບແລະພາບພົດ. ໃນຂະນະທີ່ນັກຊຽນໄດ້ກິດດັນໄປສູ່ການສລຸບຂອງໜັງສືເຫຼັ້ມນີ້ທີ່ເປັນຕົ້ນສະບັບໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່, ຮູບພາບໃໝ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນທັສນະ: ການປະຕິເສດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ເບິ່ງຕົວຢ່າງການປະຕິເສດຂອງພວກເຮົາເອງໂດຍໂລກທີ່ສູນເສັງໃນບາບໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະກໍານົດກັບ. ການເສັງສະລະຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູ "ທົນ

ທຸກຢູ່ນອກປະຕູ" (ຂໍ້ 12). ມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ການຄົງແມ່ນເລື່ອງທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ຊາວໂຮມໄດ້ອອກແບບການປະທານຊີວິດທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດທີ່ມະນຸດໄດ້ມີມາ. ເພີ່ມຄວາມອັບອາຍຂອງສາທາລະນະຂອງການເສັງຊີວິດທີ່ໂຫດຮ້າຍນີ້. ທ່ານມາຕິນ ລູເຕີ (Martin Luther) ເອີ້ນອັນນີ້ວ່າ "ການແລກປ່ຽນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່." ໂປໂລໄດ້ພັນລະນາເຊັ່ນນີ້ວ່າ: "ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ບາບເປັນບາບສຳລັບພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະກາຍເປັນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະອົງ" (2 ກອທ 5:21). ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈະເລືອກເອົາການປະຕິເສດແລະການເຍາະເຍີ້ຍຂອງໂລກນີ້ແລະກຳນົດກັບພຣະເຢຊູແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງ? ຜູ້ຂຽນອະທິບາຍວ່າ: ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ເພາະວ່າໂລກທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນປະຈຸບັນບໍ່ແມ່ນສະຖານທີ່ຖາວອນສຳລັບພວກເຮົາ. ເຮັບເຮີ 12:1-2 ບອກພວກເຮົາວ່າ, "ເຫດສັນນັ້ນ ເມື່ອເຮົາທັງຫຼາຍມີຜູ້ງຽມຍາມຫຼວງຫຼາຍຢູ່ຮອບຂ້າງຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງຊັດຖືມທຸກຢ່າງທີ່ຖ່ວງຢູ່ແລະຜິດບາບທີ່ຕິດແໜ້ນໂດຍງ່າຍ ສ່ວນການແລ່ນແຂ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ພວກເຮົານັ້ນ ຈຶ່ງພາກັນແລ່ນດ້ວຍຄວາມພຽນພຍາຍາມ. ຈຶ່ງປັກຕາເບິ່ງພຣະເຢຊູ ຄືຜູ້ບຸກເບີກຄວາມເຊື່ອ ແລະຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາເຖິງທີ່ສຳເຣັດ" ຕາຂອງພວກເຮົາຖືກຈ້ອງໃສ່ພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາເຕົ້າໂຮມກັນໃນການນະມັສການເພື່ອເບິ່ງຄວາມງາມຂອງພຣະອົງສະແດງອອກໃນຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ເຊື່ອຖືຂອງພຣະອົງ, ພຽງແຕ່ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາສຸມໃສ່ພຣະອົງເຮົາສາມາດທົນກັບການທົດລອງຊົ່ວຄາວແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຊີວິດແລະ ເມື່ອເຮົາເອົາໃຈໃສ່ໃນພຣະເຢຊູ, ເຮົາຈະເຂົ້າໃຈໃນຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງຈະກັບຄືນມາ ແລະ ນຳເຮົາໄປຢູ່ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບເຮົາ (ໂຍຮັນ 14:3). ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົານະມັສການພຣະອົງ.

ການລໍຄອຍໄປສວັນຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການນະມັສການຂອງເຮົາແນວໃດໃນຕອນນີ້?

ພຣະບິດາເທິງສວັນຂອງເຮົາປາຖນາທີ່ຈະພົບກັບລູກງຂອງພຣະອົງທຸກຄົນໃນຖານະເປັນບຸກຄົນໃນການຮ່ວມມື. ຈົນກ່ວາທຸກຄົນຈະມີສ່ວນຮ່ວມ. ມັນໜ້ອຍກວ່າທີ່ພຣະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບແລະຄວາມປາຖນາ. ຄວາມຈິງຄືດັ່ງນີ້, ຄົນທີ່ມີຄວາມສັມພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະຄຣິດຈະຖືກດຶງເຂົ້າມານະມັສການດ້ວຍພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະຄຳສັ່ນເສີນຈະຢູ່ເທິງປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ການສຶກສານີ້ໄດ້ປ່ຽນທັສະນະຂອງທ່ານຕໍ່ການນະມັສການແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ການນະມັສການຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆໝູນໃຈໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:
- **ສະຖານທີ່ເລີ່ມຕົ້ນ.** ເມື່ອທ່ານຄິດເຖິງນິສັຍຂອງຕົນເອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນະມັສການຮ່ວມກັນ, ມີທາງໃດແດ່ທີ່ທ່ານສາມາດເຕີບໂຕໃນບໍລິເວນນີ້? ໃຊ້ເວລາໃນການອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດຕາໃຫ້ທ່ານເຫັນທາງເຕີບໂຕໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການນະມັສການ.
 - **ສະຖານທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕ.** ກຳນົດສະຖານທີ່ນະມັສການທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ທ່ານເຄີຍໃຊ້, ບາງທີຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂ້າມວັທນະທັມ. ເຊື່ອເຊັນຄົນຈາກຄຸ້ມເຂດໄປນຳທ່ານ (ເວລານອກນະມັສການປົກກະຕິ) ເພື່ອປະສົບການນະມັສການຮ່ວມກັນໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
 - **ສະຖານທີ່ຫວ່ານ.** ຂໍພຣະຄຳພີທີ່ປະຕິບັດຕາມເຮັບເຮີ 13:15 ເສີມສ້າງຄວາມຈິງທີ່ສັ່ນເສີນຢູ່ໃນປາກຂອງຜູ້ທີ່ສາລະພາບພຣະເຢຊູ. ແນວໃດກໍຕາມ, ການສັນລະເສີນເປັນພຽງເຄື່ອງໝາຍອັນນຶ່ງຂອງການນະມັສການ. ອ່ານເຮັບເຮີ 13:16-19 ແລະຄົ້ນຫາຫຼັກຖານອື່ນໆຂອງວິຖີຊີວິດຂອງການນະມັສການທີ່ເປັນທັມມະຊາດໄຫຼອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ. ເອົາຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນການປະຕິບັດໃນອາທິດນີ້.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA